

Βρυξέλλες, 26 Μαρτίου 2003

**Η ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΩΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ
ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ**

Ο Προεδρεύων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Πρωθυπουργός της Ελλάδας Κώστας Σημίτης, κατά τη συζήτηση που ακολούθησε της πρωτολογίας του στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τα αποτελέσματα του πρόσφατου Εαρινού Ευρωπαϊκού Συμβουλίου των Βρυξελλών, καθώς και για το θέμα του Ιράκ, απαντώντας συνοπτικά στις παρεμβάσεις του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ρομάνο Πρόντι, των επικεφαλής των πολιτικών ομάδων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσώπων της Ευρωπαϊκής Αριστεράς και μεμονωμένων Ευρωβουλευτών, τόνισε τα εξής:

"Θέλω να σας ευχαριστήσω όλους για τις παρεμβάσεις σας, να ευχαριστήσω και όσους αναφέρθηκαν στην ελληνική Προεδρία.

Θα προσπαθήσω συνοπτικά να απαντήσω στα ερωτήματά σας.

Πολλοί από σας απευθύνθηκαν στην Προεδρία και της ζήτησαν να πάρει μια πρωτοβουλία για να δηλώσει συγκεκριμένη άποψη ή να πραγματοποιήσει η ίδια μια συγκεκριμένη ενέργεια, όπως προσφυγή στα Ηνωμένα Έθνη.

Ποιος, όμως, είναι ο ρόλος της Προεδρίας; Ο ρόλος της Προεδρίας – όχι μόνο της Ελληνικής, αλλά οποιασδήποτε Προεδρίας – δεν είναι να αποφασίζει αυτή ποια είναι η θέση της ΕΕ, δεν είναι να επικροτεί τη μία άποψη ή να καταδικάζει την άλλη. Δεν είναι να εκφέρει τη δική της άποψη - γιατί και η Ελλάδα έχει άποψη – ως άποψη της Ε.Ε.

Ο ρόλος της Προεδρίας είναι να προσπαθεί να συνθέσει τις διαφορετικές γνώμες και, σύμφωνα με τους κανόνες, να οδηγήσει σε ένα αποτέλεσμα ή με ομοφωνία ή με πλειοψηφία. Εάν δεν καταφέρει να το κάνει αυτό, τότε δεν υπάρχει θέση.

Ο ρόλος της Προεδρίας, λοιπόν – και αυτό θέλω να το τονίσω – είναι να προασπίζει ένα μεγάλο αγαθό: **Το αγαθό της συνεργασίας, το αγαθό της κοινής προσπάθειας, της κοινής πορείας.** Αυτό είναι το πρώτο που πρέπει να κάνει και γι' αυτό εργάζεται η Προεδρία. Διότι αλλιώς, θα οδηγούσε στο ακριβώς αντίθετο από αυτό που είναι ο ρόλος της: στη διάσπαση. Και διάσπαση δεν πρέπει να θέλουμε, ιδίως σε αυτές τις δύσκολες στιγμές.

Να τονίσω ένα δεύτερο σημείο: Ορισμένοι αναφέρθηκαν στην εξωτερική πολιτική της Ε.Ε., λέγοντας πάλι ότι δεν υπάρχει, ότι δεν έχει γίνει τίποτε... Ακούσαμε τον Πρόεδρο της Επιτροπής, ο οποίος είπε ότι αυτή την

εβδομάδα, κατά πάσα πιθανότητα, θα σταλεί μια ειρηνευτική δύναμη της Ε.Ε., που θα αναλάβει το ρόλο της ΝΑΤΟϊκής δύναμης στα Σκόπια. Αυτό είναι κάτι που γίνεται για πρώτη φορά και είναι αποτέλεσμα μιας μεγάλης προσπάθειας στην εξωτερική πολιτική της Ε.Ε.

Επίσης, όποιος άκουσε τις τελευταίες 15 ημέρες τους επικεφαλής των βαλκανικών χωρών, μετά τη δολοφονία του Σέρβου Πρωθυπουργού, θα διαπίστωσε ότι υπάρχει μια μεγάλη αναμονή στα Δυτικά Βαλκάνια. Γιατί; Διότι η Ε.Ε έχει εφαρμόσει μια εξωτερική πολιτική.

Μπορώ να αναφέρω και πολλά άλλα παραδείγματα μιας πραγματικά δημιουργικής παρουσίας της Ε.Ε. Ναι, είναι λίγα. Δεν καταφέραμε σε ένα βασικό θέμα, ένα ηθικό θέμα – πόλεμος ή ειρήνη – να ενοποιήσουμε τη θέση μας. Αλλά δεν το έχουμε καταφέρει και σε πολλά άλλα θέματα. Αυτό δεν σημαίνει ότι, όπως δεν διαγράφουμε όσα κάναμε, πρέπει να διαγράψουμε όσα έγιναν και δεν πρέπει να κάνουμε μια προσπάθεια για την κοινή εξωτερική πολιτική. Πρέπει να κάνουμε αυτή την προσπάθεια.

Εγώ θα συμφωνήσω – επειδή άκουσα πολλές απόψεις, οι οποίες δεν είναι ρεαλιστικές – με αυτό που είπε ο κ. Κον- Μπεντίτ, ότι χρειάζονται και συμβιβασμοί. Χρειάζονται και συμβιβασμοί, διότι θα συζητήσετε αύριο το πρόβλημα του Ιράκ. Υπάρχουν ορισμένα θέματα που πιστεύω ότι, εάν εσείς αποφασίσετε, μπορούμε και η Προεδρία και η Επιτροπή και η Ε.Ε. να τα προωθήσουμε. **Όπως την ανάγκη για τη διατήρηση της εδαφικής ακεραιότητας του Ιράκ και απέναντι στην Τουρκία, όπως ανέφερε κάποιος. Την αντιμετώπιση των σοβαρών ανθρωπιστικών προβλημάτων, με την ενεργοποίηση της βοήθειας που προβλέπεται. Τον κεντρικό ρόλο των Η.Ε. στην οικονομική, πολιτική και κοινωνική ανασυγκρότηση του Ιράκ.**

Εάν τα πούμε εδώ με έμφαση, δημιουργούμε το πλαίσιο, δημιουργούμε δεσμεύσεις.

Και βεβαίως, να υπενθυμίσουμε **την ειρηνευτική διαδικασία για τη Μέση Ανατολή και τη σημασία των διατλαντικών σχέσεων.**

Η εξωτερική πολιτική της Ε.Ε, όπως κάθε πολιτική, δημιουργείται. Η προσπάθεια αυτή έχει και τις νίκες και τις ήττες της. Αλλά, δημιουργείται. Και εξαρτάται από εμάς: εάν απλώς λέμε ότι η Ε.Ε. δεν μπορεί και τα εγκαταλείπει, τότε δεν θέλουμε την Ένωση. **Εμείς θέλουμε την Ένωση. Και θέλουμε την Ένωση δυνατή. Και γι' αυτό προσπαθούμε. Και πιστεύω ότι πρέπει να προσπαθούμε.**

Τέλος, θέλω να αναφερθώ σε ορισμένα σχόλια για την οικονομική πολιτική. Το κείμενο της Προεδρίας είναι μεγάλο, γιατί υπάρχει πια μια πρακτική στην Ε.Ε. Σε κάθε Εαρινό Συμβούλιο επαναλαμβάνεται το σύνολο των προηγούμενων αποφάσεων, για να υπάρχει μια καταγραφή των αποφάσεων.

Το δεύτερο είναι ότι, βεβαίως, υπάρχουν πολλά ερωτήματα, παραπομπές, θέματα που παραπέμπονται σε Επιτροπές. Εάν διαβάσει κανείς και το κείμενο και ορισμένα άλλα κείμενα, στα οποία παραπέμπει, π.χ.

τις αποφάσεις του ECOFIN, θα δει ότι πολλά από τα θέματα που αναφέρθηκαν εδώ παίρνουν απαντήσεις. Το Σύμφωνο Σταθερότητας, για παράδειγμα, εξετάστηκε από τους υπουργούς Οικονομικών και ειπώθηκε ότι θα πρέπει να τηρηθεί, ότι αυτή δεν είναι η στιγμή ή η περίπτωση μιας ευελιξίας, ότι υπάρχει κίνδυνος πληθωρισμού. Σωστό ή όχι, το αφήνω ανοικτό. Εξετάστηκε, όμως, και προκύπτει από το κείμενο.

Επίσης, από το κείμενο προκύπτει ότι ο πόλεμος είναι ένα γεγονός, το οποίο μπορεί να ανατρέψει προγραμματισμούς. Αλλά εκείνο που έχει σημασία είναι η ψυχραιμία. Εκείνο που έχει σημασία είναι να μην υπάρξει πανικός. Να μην πιστέψουμε ότι πρέπει να ληφθούν μέτρα για εδώ ή εκεί, αλλά να προχωρήσουμε αυτή την πορεία, την οποία έχουμε αποφασίσει, σταθερά προς τα εμπρός.

Κυρίες και κύριοι, πιστεύω ότι αυτό είναι ένα κεντρικό μήνυμα από την προσπάθεια που έγινε στις Βρυξέλλες. **Ότι παρά τις αντιξοότητες, παρά τις δυσκολίες, έχουμε πάρα πολλά κοινά και δεν μπορούμε να τα αφήσουμε κατά μέρος. Και γι' αυτό, ιδίως τώρα στις δυσκολίες, χρειάζεται να προσπαθήσουμε να εκφράσουμε αυτά τα κοινά και να πορευθούμε μαζί.**

Σας ευχαριστώ.